

JE V TOM KUS KUMŠTU, OBJEVIT POTENCIÁL DANÉHO MÍSTA

ROMAN ŠULC (*1965)

- ✓ Pochází z Poděbrad, žije v Kolíně
- ✓ Je pokračovatelem rodinné tradice, třetí generace, která pracuje u železnice
- ✓ Vystudoval obor Elektrická trakce a kolejová vozidla v železniční dopravě na průmyslové škole v Kutné Hoře, později přidal studium žurnalistiky v Olomouci
- ✓ S kolegou kameramanem Janem Kubkou tvoří autorskou dvojici, natáčejí reportáže pro ČT 1 (Objektiv, Toulavá kamera)
- ✓ Pořádá přednášky (historie, cestopisy), publikuje cestopisné články (časopisy Na cestu, Turista, kniha Toulavá kamera), je spoluautorem knih Moje město Kolín (2009), Kolín – průvodce po kolínských památkách (2013 a reedice 2019), scénáristicky se podílel mj. na dokumentárním filmu Kolín – Jeruzalém na Labi (2012).
- ✓ Dlouhodobě zpracovává elektronickou encyklopedii Kolínska, Kouřimska, Českobrodská a Černokostelecka (bývalý okres Kolín) Cesty a památky (www.cestyapamatky.cz).

JAN KUBKA (*1975)

- ✓ Pochází z Prahy, žije v Kolíně
- ✓ Absolvent Obchodní akademie E. Beneše v Praze
- ✓ Dlouholetý zaměstnanec Českých drah, kde pracuje jako mezinárodní pokladník na hlavním nádraží v Praze
- ✓ Původně amatérský nadšenec videotechniky, filmu a natáčení, ze kterého se stal profesionální kameraman a střiháč
- ✓ Po úspěšném videu pro pořad Radiodárek Českého rozhlasu od r. 2005 spolupracuje s Českou televizí
- ✓ Certifikovaný pilot (civilní letectví)
- ✓ Specializuje se na letecká videa pomocí dronu

skvělé a inspirativní lidi, konec konců jako to bylo v případě našeho setkání.

Prvotinou pro Toulavou kameru byla reportáž ze srpna 2008 z Chotouně na Kolínsku. O pár let později jste natáčeli v Doubravčicích, kde jsem si užila také já svých „pár chvil slávy“ a tudíž vím, co to vše obnáší. Stále platí, že pro výslednou zhruba čtyř minutovou reportáž strávíte natáčením v terénu kolem pěti hodin?

Natáčení v terénu pro Toulavou kameru zabere opravdu 5 až 6 hodin, podle toho, jak moc se přesouváme. Hrad nebo zámek je rychleji natočený než reportáž, při které třeba putujete přírodou. Ale to není zdaleka všechno. Předchází tomu výběr lokací, domluva s akterý, zajištění otevření třeba jinak nepřístupných míst a podobně. Následuje vlastní natáčení, potom sestavení textů celé reportáže a po schválení scénáře paní Toušlovou následuje střih. Do televize odesíláme reportáž hotovou na klíč. Každá má přesně danou délku 3:45 minut a dá se říci, že příprava každé obnáší minimálně dva dny práce.

Pracujete na zakázku (tedy téma/ lokalitu máte dané), nebo máte tzv. volnou ruku a místa si vybíráte sami?

V zásadě máme volnou ruku na výběr míst, o kterých chceme natáčet. Ono je i v tom kus kumštu, objevit potenciál daného místa a zajímavě ho zpracovat. Naštěstí Česká re-

publika a lidi zde jsou tak inspirativní, že je stále o čem natáčet. Je to nekonečný zdroj podnětů, památek, řemeslníků nebo přírodních pozoruhodností. Několikrát se také stalo, že jsme dostali tip přímo od paní Toušlové, které píšou diváci z celé republiky a upozorňují na různé zajímavosti.

Byla Vám někdy nějaká reportáž odmítnuta/ nezařazena do vysílání?

Jelikož je vše vždy domluveno dopředu, tak nikoliv. Všechny natočené reportáže byly odvysílány.

Natáčíte nejen u nás, ale velmi často také cestujete do zahraničí. Všude lze nalézt úžasná místa, zažít nezapomenutelné... Máte nějakou lokalitu, oblast, která Vás překvapila, zapůsobila tak, že se tam vracíte?

Ano, ze zahraničí je to v současnosti zřejmě překvapivě ta nejbližší země. V posledních letech jsme se zaměřili na oblast dnešního Dolnoslezského vojvodství v Polsku. K našemu překvapení jsme tam objevili tolik krásných památek a přírodních lokalit, že nestacíme vycházet z úzusu. Kraj hned za našimi hranicemi, u nás tolik neznámý a podceňovaný. A přitom, což si málokdo uvědomuje, kdysi součást Českého království, a tedy i našich dějin. Třeba takové Kladsko [Kłodzko] nebo nádherná Vratislav [Wrocław] mají s naší historií mnohem více společného než se současným polským státem, kterému toto území patří až

od roku 1945. Vzhledem k neustálené pandemické situaci neplánujeme v tuto chvíli žádné daleké cesty do exotiky, ale zaměříme se spíš právě na blízké Polsko či další okolní země.

Tak šťastné cesty a návraty, ať se vše daří! Děkuji za rozhovor ak ■

Zajímavosti z Kolínska, informace o navštívených lokalitách v jednotlivých zemích, veškeré reportáže natočené a odvysílány v pořadech Toulavá kamera a Objektiv a další videa naleznete na:

www.cestyapamatky.cz

Roman Šulc a Jan Kubka jsou za léta strávená společnou prací a zájmy sehnáním týmem. Kdo sleduje pořad České televize Toulavá kamera či Objektiv asi tuší, o kom je řeč. Dva Kolíňáci, kteří s kamerou mnohé země světa, ale pro které srdcovkou stále zůstává Kolín a kraj kolem něho. Natočili pro ČT1 přes tři sta reportáží a díky jedné z nich, realizované v Doubravčicích, jsme se před lety také poznali.

Setkáváme se v polovině prázdnin, tak mne zajímá – jaké máte to letošní léto? Natáčíte, cestujete?

Ano, natáčíme a cestujeme. Vzhledem ke koronavirové situaci ale tento rok bez zahraničí, o to více jsme měli možnost se věnovat natáčení pro Toulavou kameru tady u nás doma. Do konce prázdnin to bude za letošek 25 odvysílaných reportáží, což vychází na průměrně na 3 za měsíc. To je docela slušný výkon, pokud uvážíte, že k tomu chodíme do civilního zaměstnání.

Jak se vlastně stalo, že dva kluci od železnice se sešli, vytvořili autorský tým a točí reportáže?

Roman: Ze společných výprav do zahraničí pořizoval Honza první amatérské záběry na zcela jednoduchou kameru. Po vzoru tehdy velmi populární Cestomanie, která se stále dodnes reprizuje v České televizi, jsme pak začali vytvářet vlastní cestovatelské filmy.

Honza: Materiálů jsme měli dost, protože zase Roman pořádal cestovatelské besedy s promítáním vlastních fotografií. Těmito ama-

térskými filmy vypálenými na CD jsme pak obšťastňovali své známé (smích).

A ten zlom, ten přišel kdy?

Roman: Časem se ukázalo, že Honza má cit nejenom pro kompozici záběrů, ale i pro střih. Filmy tak byly čím dállepší a ohlasy pozitivnější. Pak zapracovala náhoda. V roce 2005 jsem zastupoval v porotě celostátního kola soutěže krásy Miss Gypsy generální ředitelství ČD (ČD byly patronem této přehlídky romské krásy). Pořadatelka celé

akce Šárka Hrdličková v té době již několik let natáčela pro pořad Objektiv a během pauzy se jen tak mimoděk zmínila, že má témata, ale nemá kameramana. Okamžitě jsem vyhrkl: "Jednoho znám!" A tak se spolu vydali na první natáčení do Chorvatska. Po návratu mi Honza popisoval celý průběh a zakončil to slovy: „Tohle bychom zvládli taky, ne?“.

Oba máte svá civilní povolání, při natáčení a dalších aktivitách fungujete na úrovni profesionálů. Vše chce nejen přípravu, ale také čas. Odpočíváte, relaxujete vůbec někdy?

No to je právě to. Jelikož je to vlastně koníček, jde o relaxaci svého druhu. Někdo třídí známky, my děláme reportáže. Je to skvělý únik od pracovních povinností, protože se dostanete do úplně jiného prostředí, poznáte

KLÍČ

*Vidíte ten klíč
To je klíč od mé duše
tolik neprozkoumané
a tajemné
Ber ho
ber a odemkni
Neboj se –
jsem člověk jako ty
jen trochu zvláštní
Jsem člověk z masa a kostí
Prozkoumej vše
a pak mi budeš o mně vyprávět.*

Roman: Jo, jo, psal jsem kdysi i básničky. Tato je z konce 80. let, myslím tak rok 1988. Tiskem mi tehdy básničky vycházely v okresním tisku a také jsem se zúčastnil soutěže mladých básníků Poetník a Bronislavův Beroun.

Roman Šulc

Jan Kubka